

8 söndagen efter den Heliga Trefaldighets dag

Tom Hardts postilla, första årgången

Evangelium: Matt. 7:15–21.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Under rubriken och predikoämnet *"Sanning och sken"* framställer denna söndag för oss Jesu undervisning om vårt förhållande till de falska profeterna. Han har från altaret i denna högmässa till oss talat och sagt i evangeliet: *"Tagen eder till vara för falska profeter, som komma till eder i fårakläder, men invärtes äro glupande ulvar."* Detta är ett stycke av bergspredikan, där Jesus undervisar oss om det nya livets villkor i Guds rike, om vår helgelse i kraft av dopets Helige Ande. Kampen mot de falska profeterna är här lika angelägen som att följa Jesu bud: *"Gören eder icke bekymmer för edert liv"* (Matt. 6:25) och *"Bedjen, och eder skall vardas givet"* (Matt. 7:7) Lärökampen, kampen mot de falska lärarna, avståndstagandet från den villfarande nådemedelsförvaltningen, är alltså icke ett stycke mänsklig grälsjuka, den rigida, dogmatiska personlighetens kännetecken, ett utflöde av den gamla människan. Tvärtom är det den nya människans livsyttring, ett kännetecken på det andliga livet lika mycket som kristen bekymmerslöshet och kristen bön. Ja, i själva verket låter sig inte den rätta kampen mot de falska profeterna föras utan den rätta bekymmerslösheten och vissheten om bönhörelse. Utan andens andra gåvor bleve annars denna kamp oss för tung och för svår.

Dess tyngd och svårighet finns uttalad i den vers, som omedelbart föregår dagens evangelium, och där Jesus säger: *"Den port är trång och den väg är smal, som leder till livet och få äro de som finna den."* (Matt. 7:14) Här uttalas hela evangeliets anstötlighet, att *"många äro kallade, men få utvalda"* (Matt. 22:14), att *"vi åter predika en korsfäst Kristus, en som för judarna är en stötesten och för hedningarna en dårskap"* (1 Kor. 1:23) Kampen mot de falska lärarna är en ensam kamp, en förbisedd, förlöjligad kamp, som emot sig har de *"många"* som går fram på en vida mer attraktiv väg, som ingalunda är förbisedd utan omvärvs av ett betydande *"sken"*, av popularitetens och majoritetens bedrägliga strålgans. Alternativet till kampen mot de falska profeterna hör vi alltså i Jesu varnande ord:

"Ty vid och bred är den väg som leder till fördärvet, och många äro de som gå fram på den." (Matt. 7:13)

Till den falska vägen hör alltså just dess vidd och bredd, dess förmåga att rymma de många, att vara pluralistisk, tolerant och allomfattande. Därmed är också sagt, att just dagens evangelium väcker denna världens särskilda anstöt. Världen är villig att tolerera de kristna trossatserna, bara de låter sig devalveras till fromma meningar bland alla andra religiösa meningar, kort sagt, om man inte längre talar om falska profeter, Den romerska kejsaren hade i sitt privatkappell bilder av alla sitt rikets många gudar, som så väl samsades sida vid sida. Där var också den bibliska uppenbarelsens Gud välkommen på samma villkor som germaners, romares och egyptiers gudar. Det ordet *"Tagen eder till vara för falska profeter"* gjorde varje sådant införlivande med allgudskapet omöjligt, och just detta väckte hat, ja, förföljelse mot de högmodiga kristna, som menade sig något vara, som skilde sig ut ur den allmänreligiösa gemenskapen. Allt detta är lika aktuellt i dag som för två tusen år sedan, bara att fårakläderna bytts ut, blivit mer raffinerade, stickats med sköna kristna symboler.

Härom säger vi så:

- I. denna världens religion avvisar talet om falska profeter som högmodigt,
- II. denna världens religion förkunnar allgudstron i kamp mot evangelium,
- III. evangeliets bekännare förkastar i ord och handling de falska profeterna.

I. Denna världens religion avvisar talet om falska profeter som högmodigt.

Det skall först av allt sägas, att motståndet mot dagens evangelium givetvis kläder sig i kristna kläder, uttalas av människor, som på yttersta dagen med all rätt skall kunna säga: *"Herre, Herre, hava vi icke profeterat i ditt namn?"* (Matt. 7:22) De bådär upp allt slags fromt tal och förmanar den dogmatiska kristne, den kristna, som förkastar falska profeter, att vara ödmjuk, att mer präglas av vad som kallas *"Kristi sin-*

ne", att inte insistera på att ha rätt. "Skulle du ensam ha rätt?", är härvidlag ett särskilt slagkraftigt argument, varigenom den styvsinnade skall förmås gå in i kollektivet, böja sig för den fromma seden, bli lydig mot de många. Så dras av världen en skiljelinje mot den, som tar dagens evangelium på allvar, så att på nytt det ordet hörs "Hava vi icke rätt, då vi säga att du är en samarit och besatt av en ond ande?" (Joh. 8:48)

II. Denna världens religion förkunnar allgudstron i kamp mot evangelium.

Med stor kraft och i allrakristligaste kläder talar allgudstron i dessa dagar stora ord och framställer sig som både religionens och samhällets enda hopp. Vi finner detta mycket försåtligt och genomtränkt framföras i vårt lands statliga religionsundervisning, vars ändamål ohöljt och obeslöjat förkunna vara att skapa en "tvärreligiös förståelse", som enligt de kristna s.k. ekumeniska instanserna, ärkebiskopar och höga prelater, förhindras av en kristen religionsundervisning som vår evangelisk-lutherska kyrkas. I en dagstidning kunde för en tid sedan berättas om hur detta syfte i Stockholms skolor omsätts i aktionen

"Abrahams barn", där judar, kristna och mohammedaner i lika mån blir arvtagare till samma arv. Så ses på nytt allgudstemplett, det hedniska panteon.

III. Evangeliets bekännare förkastar i ord och handling de falska profeterna.

Dagens evangelium avslutas med orden: "Icke kommer var och en in i himmelen, som säger till mig: Herre, Herre, utan den som gör min himmelske Faders vilja." Det är förvisso ett ord mot den falske profeten, som med sitt förment kärleksfulla tal bereder åt sig den eviga fördömmelsen. Det är dock också ett varningens ord till oss att icke låta vår tro begränsas till ett blott liturgiskt tal utan bära frukt i en klar och tydlig, för alla förståelig dom över den falska profeten och i ett likaså medvetet brott med hans ämbetsförvaltning, med den av honom anbefallda religionsundervisningen. Ja, här gäller ordet: "Men den som förför en av dessa små som tro på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes ned i havets djup" (Matt. 18:6).

Amen.